

Demokracija i nacionalnost

Vrsta: Seminarski | Broj strana: 5 | Nivo: Sveučilište u Zadru

Do danas mirovni dogovor iz 1919. ostaje jedini mirovni dogovor između velikih sila od kojih su sve demokracije. Što god se mislilo o dalekosežnosti ovih koji su pregovarali, oni su bili svjesni činjenice da nitko od njihovih prethodnika nije bio u opasnosti da bih mogao razočarati birače. Saveznička propaganda prije pobjede i retorike uspostave mira učinila je mnoge da misle da je postignut veliki trijumf principa. Nakon svega, četiri autokrativna, ne demokratska, anti nacionalna carstva su srušena i činjenica da su mnogi instrumenti ancien régime nestali, prouzrokovala je optimističko raspoloženje kod ljudi vezano za demokratske vlade, progresivno viđeno kao val budućnosti i punog poštivanja putem samoodređenja. Lako brkano s demokratskim procesima, samoodređenje je bila glavna ideja ovog dogovora. Liberalni optimizam je vukao je snagu iz razmetljive Wilsonove čistoće; on je omogućio sve što je mogao da bi razjasnio ulogu SAD-a u ratu kao esencijalnu razliku od ostalih saveznika, inspirirajući se (zamarajućim ponavljanjem) veliko umnim idealima i svojim uvjerenjima o demokraciji, stvarima od velikog značenja u čuvanju svoje biračke potpore u SAD-u.

Protiv ove podloge, nove države, većina njih republikanskih, ali s demokratskim ustavima i parlamentarnim aranžmanima, nastale su diljem centralne i istočne Europe. Nisu sve bile kreacije dogovora. Nezavisnost Latvije, Litve i Estonije bila je priznata u ugovoru iz Brest-Litovska. Dvije poražene zemlje, Austrija i Njemačka, reinkarnirale su sebe kao demokratske republike, a korijeni nezavisnosti Poljske leže u sposobnosti poljskih vođa da uspješno eksploatiraju njemačke ponude i situaciju nastalu boljševičkom revolucijom tijekom rata. Demokracija je također napravila uspješne korake i u zapadnoj Europi gdje su dvije ustavne monarhije, Velika Britanija i Italija, kao posljedicu rata proširile svoje biračko tijelo uključujući sve odrasle muškarce (što je skoro utrostručilo britansko biračko tijelo); neke su žene također smjele glasati u Velikoj Britaniji 1918. god. (to se glasanje proširilo na sve 1928. god.). To je na prvi pogled izgledalo obećavajuće kada je Liga preuzela aktivno zanimanje u zaštiti manjina i kada su pobjednički Saveznici definirali uvjete u nekim mirovnim sporazumima u kojima su davane sigurnosti pravima. Konačno proglašavani su plebisciti koji su riješili mnoga pitanja ostavljena nakon mirovnih pregovora u Versaillesu. Sve je to izgledalo i trebalo je značiti kao ogromno širenje demokracije i civiliziranih političkih praksi, utjelovljeno u opunomoćenim institucijama i zakonitim odredbama za zaštitu prava.

Ali demokracija je morala djelovati u svijetu u kojem je imala mnogo neprijatelja, starih i novih. Nije bila široko rasprostranjen oblik vladavine prije 1914. god. i mnogi su Europljani vrlo brzo žalili za prošlim vladavinama pod kojima su prije živjeli; Hrvati su se brzo počeli žaliti na način na koji ih Srbi tretiraju u novoj državi Južnihslavena, Mađari na položaj u ,sada, rumunjskoj Transilvaniji. Bilo je mnogih staromodnih konzervativnih suparnika demokracije u centralnoj i istočnoj Europi. Drugi, kakvi god bili njihovi apstraktni osjećaji o demokraciji, bili su izgubljeni-oni koji su na plebiscitima bili manjina, npr. sad su živjeli pod vladama koje nisu htjeli, pod službenim jezicima koji im nisu bili materinski i sa susjedima koji su se odnosili neugodno prema njima, umjesto da su stvari obrnute. Zadovoljavanje nekih nacionalista značilo je iritiranje drugih. Poljska je možda oživjela na oduševljenje Poljaka domoljuba, ali trećina stanovnika Poljske nije govorila poljskim kao materinskim jezikom. Česi i Slovaci su se možda dogovorili živjeti skupa u novoj demokratskoj republici, Čehoslovačkoj, ali Nijemci iz Bohemije nisu željeli to; oni bi radije nastavili živjeti pod Habsburgovcima, ili naposljetku s ostalom braćom Nijemcima. Južni Slaveni i Rumunji bili su oduševljeni s završetkom mađarske vladavine, ali su se Mađari osjećali gorak okus u ustima zbog velikih teritorijalnih gubitaka svoje države ugovorom u Trianonu.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com